

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.98/2024/18. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2024. november 20. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kerítés bűntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. november 24. napján kelt 10.B.556/2020/101. számú ítéletét Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlott 2017. március 2. napjától 2017. március 3. napjáig volt őrizetben.

Az elsőfokú eljárásban összesen helyesen 262.117 (kettőszázhatvankettőezer-száztizenhét) forint bünygyi költség merült fel, melyből Terhelt1 I. r. vádlott 100.864 (százezer-nyolcszázhatvannégy) forintot köteles az államnak megfizetni.

Az elsőfokú ítélet bevezető részében feltünteti a 2023. június 9-i tárgyalási határnapot is.

Terhelt1 I. r. vádlott lakcíme: Cím2 szám.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 33.600 (harmincháromezer-hatszáz) forint bünygyi költség megfizetésére Terhelt1 I. r. vádlottat kötelezi.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. november 24. napján kelt 10.B.556/2020/101. számú ítéletében

[2] - Terhelt1 I. r. vádlottat társtettesként elkövetett prostitúció elősegítése büntette [Btk. 201. § (3) bekezdés] miatt 2 év szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, a szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani és megállapította, hogy az I. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható. A bíróság az Esztergomi Járásbíróság 4.B.750/2011/145. számú ítéletével kiszabott – végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett – 2 év börtön fokozatú szabadságvesztés, valamint a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2.B.539/2015/52. számú ítéletével kiszabott – végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett – 2 év börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtását elrendelte.

[3] - terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett prostitúció elősegítése büntette [Btk. 201. § (3) bekezdés] miatt 1 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön és a II. r. vádlott a büntetés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a kétharmad rész kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható. A bíróság terhelt2 II. r. vádlottat az ellene gyermekpornográfia büntette [Btk. 204. § (1) bekezdés c) pont III. fordulat] miatt emelt vád alól felmentette.

[4] A bíróság a nyomozás során a hatóság által számsorbü. számon lefoglalt és a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala által számsor1/2021/1. számon bevételzett 205.000 forint, valamint a Magyar Államkincstár által Bü.számsor2 számon bevételzett 20 euró vonatkozásában vagyoneklobzást rendelt el.

[5] A büntetőeljárás során felmerült 227.317 forint bűnügyi költségből kötelezte Terhelt1 I. r. vádlottat 97.921 forint, míg terhelt2 II. r. vádlottat 129.396 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[6] A Fővárosi Törvényszék 10.B.556/2020/101. számú ítélete ellen Terhelt1 I. r. vádlott és védője jelentett be fellebbezést. Az elsőfokú bíróság ítélete terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában 2023. november 29. napján jogerőre emelkedett.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.151/2024/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tényállás tisztázási kötelezettségének a Be. 163. § (2) és (3) bekezdéseiben meghatározottak szerint eleget tett, a bizonyítékok okszerű és az iratok tartalmának megegyező értékelésével hiánytalan és teljes történeti tényállást állapított meg, mely a másodfokú felülbírálat során irányadó. A bíróság az indokolási kötelezettségének eleget tett, számot adott arról, hogy Terhelt1 I. r. vádlott védekezését elvetve ítéleti tényállását mely egymást erősítő bizonyítékokra alapította. A bizonyítékértékelési elsőbírói tevékenység logikus és ésszerű, iratellenes megállapítást nem tartalmaz. Terhelt1 I. r. vádlott felmentésére csak eltérő tényállás mellett lenne lehetőség, amelynek megállapítására – mivel az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott – nem kerülhet sor [Be. 591. § (1) bekezdése].

[8] A megállapított tényállásból a törvényszék okszerűen következett Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségére és a bűncselekmény minősítése is törvényes.

[9] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság kimerítően feltárta, és azok figyelembevételével tetterányosan határozta meg Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés mértékét. Terhelt1 I. r. vádlott többszörösen büntetett előéletű, a jelen eljárásban terhére rótt bűncselekményt két próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés és más büntetőeljárás hatálya alatt, társtettesként valósította meg.

Mindezen tényekből és abból, hogy a vele szemben kiszabott, tényleges szabadságelvonnással nem járó büntetések kellő visszatartó erővel nem bírtak, Terhelt1 I. r. vádlott fokozott társadalomra veszélyességére kell következtetni. Az irányadó 3 éves középértéket el sem érő tartamú büntetés lényeges enyhítésére nincs indok, mivel enyhébb szankció a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok elérésére alkalmatlan.

[10] Az ítélet járulékos rendelkezései annyiban szorulnak megváltoztatásra, hogy a bűnügyi költség tekintetében megállapítható, hogy a 2021. december 1. napjára, a 2022. június 17. napjára és a 2022. december 2. napjára kitűzött tárgyalások elmaradása Terhelt1 I. r. vádlottnak fel nem róható, ezért indokolt, hogy a kérdéses napokon keletkezett költségeket a Be. 574. § (3) bekezdése alapján a terhelt helyett az állam viselje.

[11] A nyomozati iratok 509. oldalán fellelhető rendőri jelentés szerint az ügyben Terhelt1 I. r. vádlott előállítására 2017. március 2. napján került sor, mely időtartam – mivel az az őrizet elrendelését megelőző hatósági fogvatartásnak minősül – a Be. 274. § (5) bekezdése értelmében az őrizet tartamába beszámítandó. Így a terhelt valójában 2017. március 2. napjától 2017. március 3. napjáig volt őrizetben.

[12] A leírtak alapján indítványozta a Fővárosi Törvényszék 10.B.556/2020/101. számú ítéletének megváltoztatását a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés tekintetében, illetve Terhelt1 I. r. vádlott előzetes fogva tartására vonatkozó adatok helyesbítését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

[13] Az I. r. védő a felmentésre irányuló fellebbezés írásbeli indokolásában kiemelte, hogy Terhelt1 I. r. vádlott vallomása önmagában megalapozhatta volna a bíróság felmentő ítéletét. A rendelkezésre álló bizonyítékok nem elegendőek az elítéléséhez, a kihallgatott tanúk Terhelt1 I. r. vádlotról, tevékenységéről ténylegesen nem, vagy olyan kevés előadást tettek, amelyből a bűnös szándék, és így a bűnösség nem megállapítható. Önmagában az a tény, hogy az Terhelt1 I. r. vádlott által is lakott ingatlanon más személyek prostitúciós tevékenységet folytatnak – abban az esetben, ha erről Terhelt1 I. r. vádlott nem tud – nem alapozhatja meg a prostitúciós tevékenységgel fennálló bűnös kapcsolatot, azt, hogy azt bármely módon elősegítette volna. Terhelt1 I. r. vádlott erre nézve mindvégig határozott előadást tett, és ezt a tanúk meglehetősen bizonytalan és ellentmondásos vallomása nem alkalmas megingatni. Terhelt2 II. r. vádlott vallomása a saját cselekvőségére irányadó, de Terhelt1 I. r. vádlottéra nem. Az ügy sajátos volta, hogy bár a tényállás lényegében nem változott az eljárásban, de számos minősítés változáson áthaladt. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott vallomását fogadja el, és ennek alapján őt az ellene emelt vád alól mentse fel.

[14] A nyilvános ülésen

[15] – a védő a fellebbezést elsődlegesen felmentésre irányulóan fenntartotta, másodlagos indítványa a bűnösségre vont következtetés esetén arra irányult, hogy az ítéltábla az I. r. vádlott cselekményét a Btk. 201. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősítse, harmadlagos indítványa pedig a kiszabott büntetés enyhítésére irányult.

[16] – Terhelt1 I. r. vádlott személyi körülményeire nyilatkozott, a saját védelmében és az utolsó szó jogán előadta, hogy nem követte el a bűncselekményt, csatlakozott a védője által előadottakhoz.

[17] A bejelentett fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[18] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

[19] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete terhelt2 II. r. vádlottal szemben jogerőre emelkedett, a másodfokú bíróság a Be. 590. § (9) bekezdés értelmében az ítéletnek

csak a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. r. vádlottra vonatkozó rendelkezését, illetve részét bírálta felül.

[20] A felülbírálat Terhelt1 I. r. vádlottat érintően - a felmentésre irányuló fellebbezésekre tekintettel - teljeskörű, a Be. 590. § (2) bekezdés alapján kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésre, az indokolás helyességére és arra is, hogy az elsőfokú eljárásban sérelem nélkül érvényesültek-e az eljárási szabályok, illetve a Be. 590. § (7) bekezdése alapján az ítéltábla mindezek mellett hivatalból felülbírált a Be. 671. §-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálat alapját képező ítéleti rendelkezéseket is.

[21] A felülbírálat eredményeként az ítéltábla azt állapította meg, hogy a törvényszék a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Ügyfelderítési kötelezettségnek maradéktalanul eleget tett, valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerzett.

[22] A törvényszék ellenőrizte a terheltek védekezését, részletesen kihallgatta a vádlottakat és sértett2, sértett3 és sértett1 tanúkat. A vádlottak és a tanúk kihallgatását megelőzően a szükséges figyelmeztetések elhangzottak, az arra adott válaszokat a jegyzőkönyvekben rögzítették is. Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson ismertette mindazokat az okirati bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaznak.

[23] Az ítéltábla egyetértett a bizonyítási indítványok elutasításának az ítélet [52]-[53] bekezdésében kifejtett indokaival, a további bizonyítás szükségtelen és az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezte volna, a tényállás a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megalapozottan megállapítható volt.

[24] Az ítéltábla álláspontja szerint az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem volt.

[25] A másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és korábbi büntetéseire vonatkozó adatokat pontosítja és kiegészíti a nyilvános ülésen tett terhelti nyilatkozat és az erkölcsi bizonyítvány alapján akként, hogy Terhelt1 I. r. vádlott jelenleg név6 egyéni vállalkozónál dolgozik alkalmazottként, havi jövedelme 350-400.000 forint, élettársa főállású anya, havi jövedelme 72-74.000 forint. Legkisebb kiskorú gyermeke krupp miatt rendszeres orvosi kezelésre szorul. Tartozása az adóhatóság felé 500-600.000 forint. Az ítéletben felsorolt betegségeken kívül alvási apnoe betegségben is szenved. A cselekmény elkövetése után a

[26] - Szombathelyi Járásbíróság a 2019. december 6. napján kelt és 2020. január 24. napján jogerőre emelkedett 35.Bpk.727/2019/5. számú határozatával 2018. április 23. napján elkövetett 3 rb. bűnsegédként elkövetett lopás vétsége kísérlete miatt 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte,

[27] - a Veszprém Vármegyei Rendőr-főkapitányságon számsor4 bü. számon 2021. november 21. és 2022. december 29. napja között elkövetett több rendbeli csalás büntette és közokirat-hamisítás büntette miatt indult vele szemben eljárás,

[28] - a Budapesti Rendőr-főkapitányságon számsor3 bü. számon indult ügyben a Fővárosi Törvényszék a 2024. június 7. napján kelt, nem jogerős 18.B.1025/2019/298. számú ítéletével bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bb) alpontjai, (6) bekezdés b) pontja] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bb) alpontjai, (5) bekezdés b) pontja] miatt halmazati büntetésül 3 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 600.000 forint pénzbüntetésre ítélte, egyben a Btk. 399. § (3) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés a) és b) pontja szerint

minősülő, társtettesként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének vádja alól felmentette, illetve a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás miatt indult büntetőeljárást megszüntette. Az ítélet elleni fellebbezések elbírálása végett a másodfokú eljárás a Fővárosi Ítéltáblán 3.Bf.287/2024. számon van folyamatban.

[29] A felülbírálat eredményeképpen az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdés a) pont alapján, mert a tényállás hiányos. A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont értelmében a tényállást kiegészítette az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján a [8] bekezdés utolsó mondatában akként, hogy a vádlottak által ily módon megszerzett pénzösszeg minimum a lakásban lefoglalt 205.000 forint és 20 euro összegű, annak ezt meghaladó, pontos mértéke nem volt megállapítható.

[30] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[31] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján - szükséges részletességgel és iratszerűen - tartalmazza a bizonyítékok megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta.

[32] A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg [Be. 167. § (4) bekezdés]. A Be. 167. § (3) bekezdés értelmében - miszerint a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító erejük - a bizonyítékok mérlegelésének szabadsága azt jelenti, hogy mindig a bírói mérlegelés dönti el az adott bizonyítási eszköz jelentőségét és bizonyító értékét.

[33] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége során részletesen megvizsgálta és összevetette a rendelkezésre álló valamennyi személyi és tárgyi bizonyítékot, az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék mérlegelő tevékenysége formailag szabályos volt és indokolási kötelezettségét is teljesítette.

[34] A törvényszék részletes indokát adta annak, hogy a tényállás megállapításának alapjául miért fogadta el sértett², sértett³ és sértett¹ tanúk vallomását, akik a lényeges tények tekintetében következetesen nyilatkoztak, mely összhangban állt terhelt² II. r. vádlott nyomozati vallomásával is, melyet ugyan a II. r. vádlott később megváltoztatott, de ennek elfogadható magyarázatát nem adta.

[35] Az egybehangzó terhelt¹ vallomások alapján a törvényszék indokoltan vetette el Terhelt¹ I. r. vádlott tagadásból álló védekezését, hiszen

[36] - következetlen előadást tett arról, hogy a vádbeli időben hol és milyen munkát végzett, melyet objektív bizonyíték sem erősített meg,

[37] - az ingatlanban közösen laktak a vádlottak, gyermekeik és sértett², sértett³ és sértett¹ tanúk, életszerűtlen, hogy Terhelt¹ I. r. vádlott nem tudott arról, hogy a tanúk milyen célból érkeztek és mit csináltak, márcsak azért is, mert saját előadása szerint is tudomással bírt arról, hogy a hozzájuk költözésüket megelőzően prostituáltak voltak,

[38] - sértett² tanú beszámolt arról, hogy Terhelt¹ I. r. vádlott javasolta neki a beszélgetésen, hogy ezt a tevékenységet végezze náluk, sértett³ és sértett¹ tanúk pedig arról, hogy az I-II. r. vádlottak közösen mentek el értük és költöztették oda őket, illetve több alkalommal Terhelt¹ I. r. vádlott szállította a tanúkat az ügyfelekhez,

[39] - a tanúk egybehangzó vallomása alapján igazolt, hogy Terhelt¹ I. r. vádlott is segített az internetes hirdetésben (fénykép készítés, feltöltés, hirdetés megfogalmazása,

regisztráció), biztosította a tárgyi feltételeket (ingatlant, ruhákat, tisztálkodó szereket, internetet, telefont) és a tanúk mindennapi ellátását, illetve a pénz átadásában való előzetes megállapodásról is tudott és részesült a bevételben, a pénz eredetével is tisztában volt.

[40] A megállapított tényállás összhangban állt az elfogadott bizonyítékokkal, azt a másodfokú bíróság annyiban egészítette csak ki, hogy a vagyoneklobzás alapját képező, a bűncselekményből származó pénzösszeg mértékét feltüntette a tényállásban.

[41] A törvényszék az in dubio pro reo elvét alkalmazva Terhelt1 I. r. vádlott esetében a bizonyítékok alapján nem látta igazoltnak, hogy tudott arról, hogy sértett1 a vádbeli események idején még nem töltötte be a 18. életévét, ennek részletes indokát is adta a [24]-[25] bekezdésben, melyet támadás az ügyészség részéről sem ért.

[42] A törvényszék helytállóan foglalkozott az indokolás [26] bekezdésében az emberkereskedelem szempontjából releváns tényállási elemek bizonyítottságának vizsgálatával is, ezen következtetéseit a másodfokú bíróság osztotta, ehhez kapcsolódón a cselekmény súlyosabb, törvényszéki hatáskörbe tartozó minősítését az ügyészség az elsőfokú eljárásban sem indítványozta.

[43] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a tényállás megváltoztatásán keresztül a felmentés érdekében bejelentett, a bizonyítékértékelő tevékenység kritikáit megfogalmazó fellebbezések a meglévő, már mérlegelt bizonyítékok újraértékelését célozták. Az irányadó perrendi szabályok szerint azonban – a tényállás megalapozottsága és az indokolási kötelezettség teljesítése mellett a felülmérlegelési tilalomra figyelemmel - ez a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

[44] A tényállás összhangban állt az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékok tartalmával, mely irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes.

[45] A törvényszék határozatának jogi indokolásában példás alapossággal adott számot a minősítés szempontjából figyelembe vehető elhatárolási kérdésekről, az kiegészítésre nem szorul. A bírói gyakorlatot alakító eseti döntések alapján megfelelően foglalt állást abban, hogy a bordélyház fogalmi elemei (elsőfokú ítélet [30] bekezdés) jelen ügy tényállásában fellelhetők (elsőfokú ítélet [31] bekezdés) és a vádlottak magatartása a prostitúció elősegítése súlyosabban minősülő eseteként értékelendő, az I. r. védőnek a minősítést támadó fellebbezése nem volt alapos. A jogi indokolás [32] bekezdésében az ügyészség által a vádiratban és az elsőfokú perbeszédben indítványozott kerítés büntetnének minősítésével kapcsolatban kifejtett érveit annyiban osztotta, hogy mivel az elkövetés idején a Btk. 200. § (3) bekezdés szerinti üzletszerű kerítés büntette és a Btk. 201. § (3) bekezdés szerinti prostitúció elősegítése büntette azonos büntetési tétellel volt fenyegetett, így a két bűncselekmény halmazata látszólagos. Az irányadó tényállás alapján az emberkereskedelem büntette tényállási elemei megállapításának nincs helye.

[46] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést a törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[47] A bíróság feladata az ítélezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és személyi társadalomra veszélyességére is.

[48] A Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célok a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre

bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[49] A joghátrány megválasztása körében értékelendő körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta. Az elsőfokú bíróság is vizsgálta Terheltl I. r. vádlott terhén megállapított cselekmény büntetési tételkeretben megnyilvánuló absztrakt tárgyi súlya mellett annak konkrét tárgyi súlyát (mindössze két hónapig tartott, abban a prostituáltak megegyezés alapján, alkalmazotti jellegű viszonyban vettek részt, mindkét fél anyagi haszonszerzésre törekedett). Ezen túl azonban értékelést kell nyerni a terhelt alanyi társadalomra veszélyessége is, mely nem csekély, ezt jól mutatja, hogy a cselekmény után megvalósított bűncselekmények miatt ismételt volt büntetve és jelenleg két eljárás van ellene folyamatban.

[50] A társadalom hatékonyabb védelmének szempontjait előtérbe helyezve, az ilyen jellegű bűncselekmények elkövetőivel szemben megfelelő szigorral történő fellépés szükséges annak elérése érdekében, hogy a prostitúció elősegítése nagy kockázatú és alacsony haszonnal járó tevékenységgé váljon. A generális és speciális prevenció eléréséhez megfelelő tartamú szabadságvesztés büntetéssel kell a bíróságnak azt az egyértelmű üzenetet megfogalmaznia, hogy az ilyen jellegű magatartás milyen jogkövetkezményeket von maga után és ezáltal a társadalom minden tagjában és magában az elkövetőben is a jogkövető magatartás folytatását érvényre juttatni.

[51] A másodfokú bíróság egyetértett a törvényszék által kiszabott büntetés nemével és mértékével is, az ítéltábla figyelembe vette azt is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye [16/2007. számú BK vélemény].

[52] A törvényszék az anyagi jogszabályokkal összhangban állapította meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, illetve törvényes a közügyektől eltiltás alkalmazása és annak tartama, valamint a vagyoneklkobzás is.

[53] A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére a Btk. 86.§ (1) bekezdés c) pontja alapján – a szándékos bűncselekmény felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetésére figyelemmel – törvényi lehetőség nem volt.

[54] Az elsőfokú bíróság az Esztergomi Járásbíróság 4.B.750/2011/145. számú és a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2.B.539/2015/52. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtását a – helyesen - Btk. 87. § b) pont alapján törvényesen rendelte el.

[55] A másodfokú bíróság Terheltl I. r. vádlott által őrizetben töltött idő tartamát a nyomozati iratok 511-519. oldal alapján pontosította.

[56] A bűnügyi költség vonatkozásában az ítélet megváltoztatását az indokolta, hogy

[57] – a törvényszék az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség teljes összegét a költségjegyzék hiányos vezetése és számítási hiba miatt rosszul határozta meg, az helyesen 262.117 forint, illetve

[58] – a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában helytállóan mutatott rá, hogy a költségjegyzék 6., 9. és 10. tétele alatt bejegyzett védői díjak és tanú útiköltség díja nem terhelhető Terheltl I. r. vádlottra, mert azokon a határnapokon, amelyeken e költségek felmerültek, a tárgyalások elhalasztására nem az I. r. vádlottnak felróható okból került sor, így ezeket a Be. 574. § (3) bekezdése alapján az állam viseli,

[59] – Terheltl I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege a fenti két okból nem megfelelően került kiszámításra, az helyesen 100.864 forint.

[60] Az elsőfokú ítélet bevezető részében az ítéltábla a Be. 561. § (1) bekezdés alapján feltüntette a 2023. június 9-i tárgyalási határnapot is, mivel az elsőfokú iratok 66. számú jegyzőkönyv tanúsága szerint azon érdemi bizonyítás folyt.

[61] A másodfokú bíróság az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok közül Terhelt I. r. vádlott lakcímét helyesbítette.

[62] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt I. r. vádlottal szemben a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[63] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 574. § (1) és (4) bekezdés alapján kötelezte Terhelt I. r. vádlottat.

[64] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2024. november 20.

dr. Szalai Géza
a tanács elnöke

dr. Sárecz Szabina Martina
előadó bíró

dr. Szabó Ágnes Petra
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2023. november 24. napján kelt 10.B.556/2020/101. számú ítélete Terhelt I. r. vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.98/2024/18. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2024. november 20. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. november 20.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke